

עצמו בפורוזו, כלומר שתעולם הזה אינו רק התחלה
 כמו שהפורוזו הוא התחלה ובתחלה הוא שייך
 תקפו כמו שהוא בעולם הזה לא בדבר שהוא סוף
 ותכלית כמו שהוא עולם הבא. וכל מנוחה היא בסוף
 כי התקוף הוא שיבא אל המנוחה בסוף, ולפיכך התקוף
 הוא בעולם הזה שהוא התחלה המנוחה והשלימות
 הוא בעולם הבא שהוא בסוף ודבר זה בודאי ראוי
 לומר:

ויש לך לדעת עוד, כי כמה שבועלים הוא האדם
 בו המרי, אשר בחומר יש בו שתי בחינות
 מבחינת האות שהחומר הוא בעל שני ותמורה ואינו
 מקיים על ענין אחד מבלי שגוי, השנית שהחומר
 הוא בכח המיד ואינו בסעל, ושני דברים אלו יודעים
 אין ספק בהם, כי החומר הוא בעל שני ותוא בכח
 מקבל הצורה, ולפיכך יפה שעה אחת בעולם הזה
 בתשובה ומעשים טובים, ותשובה שתאדם משנה
 דבריו מרע לסוב וחוז שייך בעולם הזה דוקא כאשר
 האדם הוא בעל חומר ושני בו השני התמורה, אבל
 העולם הבא שהוא גבולו בו החמרי לא שייך בו
 חשבוה כלל כי התשובה הוא השני ואין שייך בדבר
 שהוא בלתי חמרי כמו שהוא עולם הבא. וכן המעשים
 הטובים שייכים דוקא בעולם הזה, כי העולם הזה
 שחאדם בעל חומר אשר החומר הוא בכח ולא בפעל
 ותוא מקבל המיד הצורה והשלימות לכן אפשר
 שיקבל האדם השלמה על ידי המעשים טובים כי
 על ידי המעשים הטובים יושלם האדם והם צורת
 האדם, ובעולם שאין האדם חמרי ואינו עוד בכח
 שיקבל שלימותו ולפיכך יפה שעה אחת בעולם הזה
 בתשובה ומעשים טובים אשר הם אפשריים בעולם
 הזה בפרט מכל חיי העולם הבא, ופירוש זה מה
 שאמר מכל חיי עולם הבא ומה ענינם הם יפים
 לך לדעת איך התשובה ומעשים טובים הם יפים
 מכל חיי העולם הבא הוא דבר עמוק, זה כי מצד
 התשובה ומעשים טובים אשר הם בעולם הזה האדם
 מתעלה מן עולם הזה הגשמי להיות אל השני, והנה
 מתנועע האדם אל השני כאשר האדם הוא בעל תשובה
 ואשר הוא מתנועע אל דבר הוא נחשב עמו לגמרי
 ביותר, כי המתנועע אל הדבר הוא מצד הדבר שאילו
 הוא מתנועע כאילו הוא דבר אחד עם מי שאילו
 התנועה, וכבר רמז חכמי אמת דברים אלו במק
 כל כתבי (שבת ק"ח, ב') אמר ר' יוסי והא חלקי עם
 המתים בדרך מצוה עד כאן, ולמה אמר עם המתים
 בדרך מצוה ולא עם עושי מצוה, אבל המתים בדרך
 מצוה הנה הוא מתנועע אל השני נחשב שהוא עם

בשעה אחת של העולם הבא, ומעוה פירושו יפה
 ויש לפרש כמשמעו, כלומר ששעה אחת בעולם הזה
 יפה, מצד שיש תשובה ומעשים טובים בעולם
 הזה, מכל חיי עולם הבא כלומר שבועלים הבא אין
 קנין מעלה, ומצד קנין מעלה עולם הזה יותר במעלה
 מן עולם הבא, חיי עולם הבא היינו כל עולם הבא
 כי לפני שאמר יפה שעה אחת דהיינו שעה כלבד
 כלומר שעה אחת בעולם הזה יותר טוב, שנמצאו
 בשעה זאת תשובה ומעשים טובים, ועל זה אמר
 מכל חיי עולם הבא עולם לא שתאמר בשעה זאת
 לא נמצא תשובה ומעשים טובים, והשתא הוי שפיר
 ימצא, אבל אין הדבר הזה כך כי כל חיי עולם הבא
 גם כן מה שאמר אחר זה יפה שעה אחת של קורת
 רוח בעולם הבא מכל חיי העולם הזה דלא הוי ליה
 למימר רק יפה שעה אחת של חיי עולם הבא מכל
 חיי עולם הזה, אבל כך מירושו יפה קורת רוח שיש
 בשעה אחת בעולם הבא מכל חיי העולם הזה, כלומר
 שבכל חיי העולם הזה לא נמצא הקורת רוח שיש

אשר
 1905 2187
 1905 2187

1

(ית) יפה שעה אחת בתשובה וכי, יש לשאול מה
 שאמר יפה שעה אחת בתשובה ומעשים
 טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא כי אלו
 שני דברים אין להם שייכות זה אל זה, ומה שייך
 לומר יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים מכל
 חיי העולם הבא, שאין התשובה ומעשים טובים
 שייכים אל החיים ואין להם התחסות כלל, ולא יכול
 לומר על זה שדבר זה יותר מה כיון שאינם שייכים
 זה לזה, ועוד מה טעם שהתשובה ומעשים טובים
 היא בעולם הזה דוקא ולא בעולם הבא, ואף כי אמרו
 (עין ג', א') היום לעשותם ולא מחר לעשותם
 היום לעשותם ולמחר לקבל שכרם והן הן הדברים
 שנאמרו כאן, מכל מקום דבר זה צריך טעם, ועוד
 שהיה לו לומר יפה שעה אחת של (קורת רוח בעולם
 הבא) [חיי עולם הבא] מכל חיי העולם הזה, ועוד
 קשה קורת רוח שאמר כי אין זה משמע עונג כל
 כך כי קורת רוח נאמר אף שאינו עונג תיה לו לומר
 יפה עונג והוא לישנא דקרא, אמנם הקושי מה
 טעם שייך התשובה דוקא בעולם הזה, כבר אמרנו
 שלכך נקרא העולם הזה מפורוזו כמו שאמר התקוף